

Kärlek och broderi

Konstnären Petter Helsing har lyssnat till berättelserna i förorten.

I TUMBA CENTRUMS inomhusgalleria hukar ett gäng glatt spräckliga harar i keramik. På väggen bakom sitter vackra bilder på händer - fingertoppar som försiktigt möts, händer med handflatorna mot varandra, instoppade under en haka, en hand framsträckt till hälsning, händer som inbjudande vinkar någon till sig, händer som krasar i luften.

Det ser ut som teckenspråk.

- Det där, säger konstnären Petter Helsing där vi står i Botkyrka konsthall, det är handrörelserna som beledsagar den kända barnramsan »I ett hus vid skogens slut, liten tomte tittar ut«. På sätt och vis är detta också ett teckenspråk, lika internationellt som de dövas. Ty denna barnramsa hittar man i någon form överallt i världen.

Petter Helsing flyttade för ett par år sedan ut till Flemingsberg i Botkyrka. Inte så att han speciellt längtade hit, det var ekonomiska skäl som drev honom. Eftersom det var billigare att bo och arbeta här, fick han större frihet.

Som förortsbo kom han att intressera sig för den kringliggande miljön och dess förutsättningar. Han ville lyfta fram de mönster som skapade grunden för den nya tiden, beskriva de drömmar som växte fram bakom fasaderna.

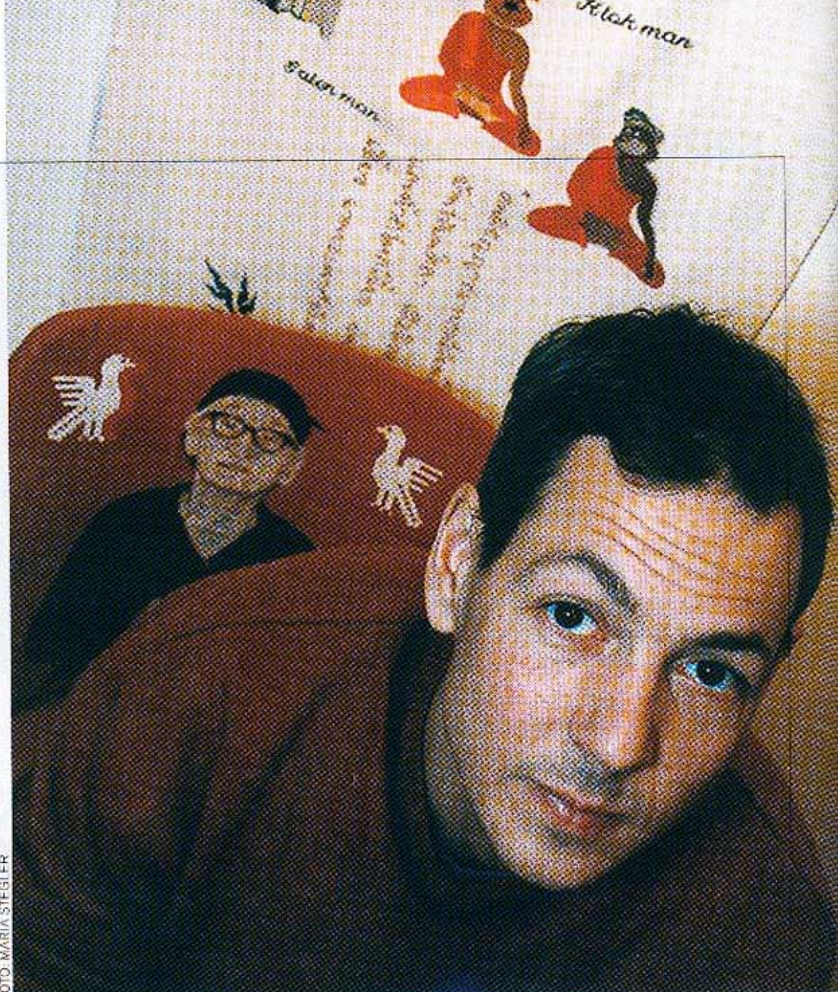
Att han tog barnramsan som utgångspunkt är inte så konstigt för den som har korinter till ögon och en pappa som heter Lennart Helsing.

- Ramsan om haren och tomten har ett asyltema, säger Petter Helsing. Haren flyr undan den skjutglade jägaren. Han knacker på hos tomten som välkomnar honom i sin stuga och erbjuder skydd.

UNDER ÅRET SOM GÅTT har Helsing arbetat tillsammans med invandrarbarn på Annerstaskolan och samlat in ramsor och berättelser med anknytning till den svenska ramsan. Via bibliotek och kyrka fick han kontakt med vuxna.

- Jag ville skildra människors förhållanden till sina hem, i det förflutna och i nuet. Berättelserna och ramsorna bildar mönster i en gemensam historia och kan bli byggstenar i skapandet av en ny hembygd.

När Petter Helsing ska återge vad han fått höra

broderar han, gärna på stolar. Gladys berättelse finns i sitsen på en karmstol på utställningen.

Gladys arbetade på den internationella flygplatsen i Lima. Slumpen och ett inställt flyg till Havanna gjorde att hon träffade Douglas. De är gifta och lever med sexårige sonen Nicklas i Flemingsberg.

- Broderiet är en blandning av pilotkarta och ett traditionellt peruanskt mönster. På baksidan har jag använt blekingesöm, ett svenskt hembygdsbroderi. Stolen har jag köpt på en loppmarknad.

I en annan stolsits hittar vi Amers berättelse. Amer kom från Sarajevo, där han brukade cykla bland bergen. När kriget kom, blev cykeln det enda sättet för honom att komma till skofabriken där han arbetade som ekonom.

Omsorgsfullt har Petter Helsing broderat en karta över Sarajevo med floden och viktiga byggnader utsatta. Cykelnavet finns med, liksom mätarställningarna från Amers fickalmanacka.

- Broderi är ett sätt att komma det vardagliga in på livet, säger Petter Helsing. Det är något som folk känner till. Det kan bli en öppning för människor som annars inte är vana vid samtidskonst. /PER HENRIK SCHAFFER

Konstnär med nål och tråd.

På väggen ett broderi som Petter Helsing inspirerats till av Mo och Moi, två systrar i tioårsåldern från Thailand. I stolsryggen Sarkis farmor Lucia från östra Turkiet.